

РЕШЕНИЕ

№ 28203

гр. София, 13.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в
публично заседание на 16.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **8126** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на Е. Г. И., ЕГН [ЕГН], представляван от адв. Т. Р., срещу Решение № 2153-21-202/10.07.2025г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалба срещу Разпореждане № [ЕГН] от 29.04.2025г. на ръководител „ПО“ в ТП на НОИ – С. град. Жалбоподателят счита оспореното решение и потвърденото с него разпореждане за неправилни за незаконосъобразни, постановени в нарушение на материалния закон, при съществени нарушения на производствените правила и законово необосновани. Основното оплакване, което се прави е, че не са взети предвид Удостоверение Обр. УП-13 № ОА-УП 13-335 от 26.09.2013г., Удостоверение обр. УП-15 № ОА-УП15-632 от 05.08.13г., Удостоверение обр. УП-15 № ОА-УП15-633 от 05.08.13г., издадени от Архивно стопанство на ТП на НОИ – С. – град въз основа на ведомостите на „Строймашининженеринг“. Излагат се доводи, че с решението по адм.д. № 10424/2022г. на АССГ е признат за неистински документ само Удостоверение Обр. УП-2 № 41 от 14.02.2001г., но не и горепосочените документи. Поддържа, че към дата 14.06.2024г. Е. И. притежава изискуемия стаж и възраст за отпускане на пенсия за инвалидност поради общо заболяване /ИОЗ/. Искане се от съда да отмени Решение № 2153-21-202/10.07.2025г., както и Разпореждане № [ЕГН] от 29.04.2025г. на ръководител „ПО“ в ТП на НОИ – С. град.
В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. Р., като поддържа жалбата и моли да бъде уважена.
Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град, чрез юрисконсулт П., оспорва жалбата, като счита същата за неоснователна и недоказана. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

Със Заявление № МП-37579/04.04.2013 г. Е. Г. И. е поискал да бъде отпусната лична пенсия за ИОЗ, като е представил изискуемите документи по чл. 3 от НПОС, вкл. и такива, издадени от ДФ „Строймашинженеринг“. Във връзка с осигурителния доход от посочения осигурител, жалбоподателят е представил и образци УП-15 № ОА-УП15-632/05.08.2013 г. и УП-15 № ОА-УП15-633/05.08.2013 г., издадени от архивохранилището на ТП на НОИ С. - град.

С Разпореждане № [ЕГН]/29.08.2013 г. е отпусната исканата пенсия за ИОЗ.

Впоследствие, в резултат на осъществен последващ контрол по спазване на осигурителното законодателство, е установено, че не следва да се зачитат осигурителен стаж и осигурителен доход на лицето при осигурител ДФ „Строймашинженеринг“, поради което с Разпореждане № [ЕГН]/275/25.02.2022 г. е отменено разпореждането от 29.08.2013 г. за отпускане на лична пенсия за ИОЗ, постановен е отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя и е разпоредено надвзетата пенсия да се събере по чл. 114, ал. 2 от КСО.

С Разпореждане № [ЕГН]/40/10.06.2022 г. е поправено разпореждането от 25.02.2022 г. и е разпореден отказ за отпускане на лична пенсия за ИОЗ на жалбоподателя.

С Решение № 2153-21-333/17.10.2022 г., издадено от директора на ТП на НОИ С. – град, Разпореждане № [ЕГН]/275/25.02.2022 г. и Разпореждане № [ЕГН]/40/10.06.2022 г. са потвърдени. Решение № 2153-21-333/17.10.2022 г. на директора на ТП на НОИ С. – град е обжалвано пред АССГ, който с Решение № 8/02.01.2024г. по адм.д. № 10424/2022г. , оставено в сила с Решение № 8634/10.07.2024г. на ВАС по адм.д. № 2517/2024г., е отхвърлил жалбата.

Със Заявление № 2177-21-222 от 04.04.2025г. Е. Г. И. е поискал, видно от ръкописното отбелязване върху формуляра /л.109/, отпускане на лична социална пенсия за инвалидност, като е представил Експертно решение /ЕР/ № //г. на ТЕЛК. Видно от решението, на жалбоподателя са определени пожизнено 71% трайно намалена работоспособност, с дата на инвалидизиране 15.05.2008г.

С Разпореждане № [ЕГН] от 29.04.2025г. на ръководител „ПО“ в ТП на НОИ – С. град е отпусната на Е. Г. И. пожизнено лична социална пенсия за инвалидност, на основание чл.90а, ал.1 от КСО, считано от 14.06.2024г.

Разпореждането е обжалвано пред директора на ТП на НОИ С. – град, който с Решение № 2153-21-202/10.07.2025г. на директора на ТП на НОИ С. – град се е произнесъл по жалбата, като я е приел за неоснователна.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима - подадена е в срок, от лице, за което е налице правен интерес от обжалването. По същество е неоснователна.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „а“ КСО разпорежданията за отказ или за неправилно определяне или изменение и спиране на пенсиите, добавките и компенсациите към тях се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Предвид гореизложеното, процесното Решение № 2153-21-202/10.07.2025г. на директора на ТП на НОИ С.-град е издадено в рамките на неговата материална, териториална и времева компетентност. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Спазено е изискването за форма с оглед разпоредбите на чл. 117, ал. 3 и ал. 5 КСО вр. чл. 59 АПК, като горестоящият орган е изложил подробни мотиви, обосноваващи изводите му за неоснователност

на подадената пред него жалба.

Потвърденото с решението разпореждане също е издадено от компетентен орган, предвид Заповед № 1015-21-92/11.08.2020 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град, в писмена форма и в съответствие с административнопроизводствените правила.

Спорът е относно материалната законосъобразност на акта.

Неоснователно жалбоподателят претендира, че органите на пенсионното осигуряване не са му отпуснали пенсия за ИОЗ, а са му отпуснали лична социална пенсия за инвалидност.

Преди всичко следва да се отбележи, че органите на НОИ са се произнесли по искането на жалбоподателя за отпускане на пенсия съобразно заявления от него вид на пенсията, а именно – лична социална пенсия за инвалидност.

Съгласно чл. 90а от КСО, право на социална пенсия за инвалидност имат лицата, навършили 16-годишна възраст, с трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане 71 на сто или повече, на които не е отпусната друга пенсия, включително от друга държава.

В случая, след като са констатирани, че на жалбоподателя не е отпусната друга пенсия и въз основа на представеното решение на ТЕЛК, органите на НОИ са удовлетворили искането на Е. Г. И. и са отпуснали пенсията от датата на подаване на заявлението в РКМЕ – 14. 06.2024г. и в размера, предвиден в чл.90а, ал.2, т.3 от КСО.

След като органите по пенсионното осигуряване са извършили проверка и са установили, че на Е. Г. И. не е отпусната друга пенсия, за тях не съществува задължение да проучват дали същият отговаря на изискванията за получаване на такава друга пенсия, още повече, че предвид приложените към заявлението от 04.04.2025г. документи /решение на ТЕЛК/ обосновано може да се направи еднозначен извод, че именно такава е била волята на лицето.

Претенцията на жалбоподателя е, че е следвало да му бъде отпусната пенсия за ИОЗ, тъй като счита, че отговаря на условията за това. Тази претенция и доводите, с които я обосновава, са несъстоятелни.

Въпросът относно осигурителния стаж, който жалбоподателят твърди, че е придобил, е решен с влязлото в сила Решение № 8/02.01.2024г. на АССГ по адм.д. № 10424/2022г. Предмет на съдебния контрол по това дело е Решение № 2153-21-333/17.10.2022 г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което са потвърдени Разпореждане № [ЕГН]/275/25.02.2022 г. и Разпореждане № [ЕГН]/40/10.06.2022 г. на длъжностно лице по ПО при ТП на НОИ С.-град.

С Разпореждане № [ЕГН]/275/25.02.2022 г. е отменено разпореждането от 29.08.2013 г. за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, постановен е отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя и е разпоредено надвзетата пенсия да се събере по чл. 114, ал. 2 от КСО, а с Разпореждане № [ЕГН]/40/10.06.2022 г., е което е поправено разпореждането от 25.02.2022 г. и е разпореден отказ за отпускане на лична пенсия за ИОЗ на жалбоподателя. В съдебното решение съдът е приел, че пенсионният орган правилно е зачел на жалбоподателя само осигурителен стаж от 4 години, 3 месеца и 7 дни. Съдът е приел, че на Е. Г. И. не отговаря на изискванията на чл. 72 и чл. 74, ал. 1, т. 4 от КСО, т.е. за отпускане на пенсия за ИОЗ. В хода на съдебното производство съдът е направил фактически установявания и е формирал изводи относно спорния стаж за съответните периоди при осигурителя „Строймашинженеринг“, включително въз основа на документите, на които се позовава жалбоподателят в настоящото дело. Обстоятелството, че тези документи /УП-13 № ОА-УП 13-335 от 26.09.2013г., УП-15 № ОА-УП15-632 от 05.08.13г. и УП-15 № ОА-УП15-633 от 05.08.13г./ не са били оспорени и обявени за неистински по реда на чл. 193-194 ГПК, не означава, че съдът не ги е обсъдил. Липсата на проведено производство по чл.193 от ГПК по адм.д. № № 10424/2022г. на АССГ не дава основание да се иска прераглеждането на тези

документи с цел да се формират други изводи по отношение на фактите и правото, за които те се отнасят. Нито със заявлението до НОИ от 04.04.2025г., нито в последвалото административно или съдебно производство се ангажирани нови доказателства, които да налагат преразглеждане на въпроса относно спорния стаж на жалбоподателя в ДФ „Строймашинженеринг“, респективно да водят до други фактически или правни изводи относно придобития стаж при този осигурител. С оглед на това и предвид формираната сила на пресъдено нещо, произтичаща от Решение № 8/02.01.2024г. по адм.д. № 10424/2022г. на АССГ.

С оглед на изложеното дотук, съдът намира, че оспореното решение на директора на ТП на НОИ и потвърденото с него разпореждане са законосъобразни на всички основания по чл.146 АПК, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото, искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено за сумата от 150 евро. При определяне размера на юрисконсултското възнаграждение съдът отчита вида и интензитета на извършените от процесуалния представител на ответника действия и умерената сложност на делото.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Г. И. срещу Решение № 2153-21-202/10.07.2025г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалба срещу Разпореждане № [ЕГН] от 29.04.2025г. на ръководител „ПО“ в ТП на НОИ – С. град.

ОСЪЖДА Е. Г. И. да заплати на Националния осигурителен институт сума в размер на 150 евро за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: